

Двамата ми другари се завързаха съ вжжето, а азъ тръгнахъ следъ тѣхъ. Бурята все повече се засилва и все по-яростно ни блъска и засилва съ съчми отъ заледенъ снѣгъ. Съ силни удари забиваме колкото се може по-дълбоко краката си въ замръзналия снѣгъ и така се задържаме. Погледътъ ни е прикованъ къмъ недалечния рѣтъ, който трѣбва да стигнемъ часъ по-скоро, преди пълното смрачаване. Но възлеляваме на нова беда. Снѣгътъ е вече съвсемъ заледенъ и не може да се разбива съ крака. Единъ отъ другаритѣ се подхлъзва и полетява надолу, ала другиятъ го задържа съ

Амбарица лѣте